

on om, hvordan man bedst sikrer skattelettelser på arbejdsindkomst.

Jeg tror, der er bred enighed om, at det på en eller anden måde er nødvendigt at lette skatten på arbejdsindkomst. Jeg synes, det er relevant og rimeligt, at partierne kan tage en diskussion om, hvordan man gør det. Jeg husker i hvert fald, at der har været tilsvarende diskussioner mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet i den tid, de to partier sad i regering sammen, og sådan vil det jo også være med den nye regering. Vi er jo også to forskellige partier.

Fru Elisabeth Arnold spørger: Hvad er det så for nogle omprioriteringer? Det er jo netop den slags omprioriteringer, som man ser med denne finanslov. Det står fast, at der vil ske en reduktion af antallet af offentligt ansatte inden for staten, men ser man på tallene for, hvordan det vil gå med den samlede offentlige beskæftigelse, vil man kunne se, at der er en samlet stigning. Så det fald, der vil være inden for staten, bliver mere end opvejet af den tilgang, der vil være inden for omsorgssektoren.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Fru Gitte Seeberg var naturligvis ikke vred, men måske lidt skuffet over, at debatten fortsat koncentrerer sig en smule om den ½ mia. kr. til kommunernes ældre. Når vi nu over 2 dage har forsøgt at komme lidt tættere på det, hænger det jo sammen med, at kommunerne er i gang med at revidere deres budgetter, og jeg vil også tro, at forvaltningen i fru Gitte Seebergs egen kommune er i gang med at finde ud af, hvor vi skal skære ned.

For virkeligheden er jo, at kommunerne har gennemført nogle budgetter. De har fået dem godkendt, de har forelagt dem for borgerne, og de har givet udtryk for, hvordan de vil satse, og det er primært på ældreområdet. Det skal nu skæres væk for at få pengene igen. Derfor er spørgsmålet: Var det ikke mere fair at støtte det lokale selvstyre i kommunerne og sige, at o.k., hvis I selv på forhånd allerede har gjort en ekstra indsats på ældreområdet, så er det helt tilfredsstillende, for det var da vores ønske, at kommunerne skulle være forud for deres tid? Kan man ikke respektere det lokale selvstyre?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Gitte Seeberg afviste fuldstændig at forholde sig til fru Pernille Rosenkrantz-Theils tal og

sagde, at det ikke var nogen tal, fru Gitte Seeberg kunne genkende.

Det er Enhedslistens almindelige købmandsregning ved at sammenlægge de tal, der er på de lovforslag, regeringen selv har fremsat på skattemrådet. Vi så tilsvarende under førstebehandling af finansloven, at fru Gitte Seeberg også fuldstændig afviste de tal, vi havde fået fra den CASA-undersøgelse, vedrørende, hvor mange offentligt ansatte der skulle fyres. Senere måtte regeringen erkende, at tallene var korrekte.

Hvis nu vi antager, at vi også denne gang har ret i de tal, vi fremlægger, hvordan vil fru Gitte Seeberg så forholde sig til, at man altså gennemfører skattelettelser for erhvervslivet på 2,2 mia. kr., samtidig med at man skærer ned, og at nogle af de steder, man skærer ned, altså er på alt, der handler om forebyggende arbejde?

Fru Gitte Seeberg afsluttede sin ordførertale med at sige, at man skal løse problemer, inden de vokser sig for store. Hvordan hænger det sammen med, at man skærer ned på alt det forebyggende arbejde og oven i købet gør det for at kunne give skattelettelser til erhvervslivet?

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne sige tak til fru Gitte Seeberg for svarene. Jeg kan forstå, at på sygehusområdet vil et velfungerende offentligt sygehus være grundstammen i behandlingen af patienterne i Danmark, suppleret af andre foranstaltninger.

Omkring plejeboligerne kan jeg forstå, at der skal laves et regelsystem for, hvornår kommunerne i givet fald må kunne sige nej til plejehjemsbeboere, der kommer uden for kommunen. Er Det Konservative Folkeparti ikke opmærksomt på, at valgkampen bl.a. også gik på, at vi skulle have mindre regelstyring og bredere rammer? Er der ikke en konflikt – det er der i hvert fald set med radikale øjne – i form af en stigende regelstyring, der sker af kommunerne. En masse lovgivning ændres fra, at kommunerne *kan* gøre noget, og til, at nu *skal* de gøre noget, og nu skal der også være regler for, hvordan de håndterer de udfordringer. Er der overhovedet brug for kommunerne længere? Var det ikke nemmere at afskaffe dem?